

Liūčių sezonas ir Ruduo Vāṇḍāvane

*na rarājoṁ upaś channaṁ
va-jyotsnā-rājīṭair ghanaṁ
ahaṁ -matyā bhāsitayā
sva-bhāsā puruṁ o yathā*

Liūčių sezono metu mėnulis negalėjo pasirodyti pats, nes buvo padengtas debesimis, kurie patys buvo apšviesti mėnulio spindulių. Panašiai, gyva būtybė, esanti materialioje egzistencijoje, negali pasirodyti tiesiogiai, nes yra padengta klaidingu ego, kurį patį apšviečia tyros sielos sąmonė.

PAAIŠKINIMAS

Čia pateikta analogija yra nuostabi. Liūčių sezono metu mes negalime pamatyti danguje mėnulio, nes mėnulį užstojo debesys. Tačiau šie debesys švyti paties mėnulio spinduliais. Panašiai, mūsų sąlygotoje materialioje egzistencijoje mes negalime tiesiogiai suvokti sielos, nes mūsų sąmonė yra padengta klaidingu ego, kuris yra neteisingas tapatinimasis su materialiu pasauliu ir materialiu kūnu. Tačiau būtent pačios sielos sąmonė nušviečia šį klaidingą ego.

Kaip aprašo Gītā, sielos energija yra sąmonė, o kai sąmonė pasireiškia per klaidingo ego ekraną, ji atrodo apsiniaukusi, materialinė sąmonė, kurioje nėra tiesioginio sielos ar Dievo suvokimo. Materialiame pasaulyje netgi didieji filosofai, kalbėdami apie Absoliučią Tiesą, galiausiai griebiasi neaiškių dviprasmybių, kaip ir debesuotas dangus tik netiesiogiai parodo prislopintą mirgančio mėnulio šviesą.

Materialiame gyvenime mūsų klaidingas ego dažnai kupinas entuziazmo, vilties ir atrodytų suvokia įvairius materialius dalykus. Tokia sąmonė skatina mus toliau kapstyti materialioje egzistencijoje. Bet iš tiesų mes patiriame tik blausiai atspindėtą mūsų pirminę tyrą sąmonę, kuri ir yra Krišnos sąmonė – tiesioginė sielos ir Dievo patirtis. Nesuprasdami, kad klaidingas ego tik suvaržo ir aptemdo mūsų tikrą dvasinę sąmonę, kuri yra visiškai nušvitusi ir palaiminga, mes klaidingai manome, kad materialinė sąmonė yra kupina žinojimo ir laimės. Tai galima palyginti su požiūriu, kad švytintys debesys nušviečia nakties dangų, nors iš tiesų dangų nušviečia mėnesiena, o debesys mėnesieną tik pritemdo ir suvaržo. Debesys švyti dėl to, kad jie atsijoya ir sustabdo skaisčius mėnulio spindulius. Panašiai, kartais atrodo, kad materialinė sąmonė patiria malonumą ar nušvitimą, nes ji dengia ar atsijoya pirminę, palaimingą ir nušvitusią sąmonę, tiesiogiai sklindančią iš sielos. Jei mes pajėgsime suprasti sumanią analogiją, pateiktą šiame

posme, mes galėsime lengvai tobulėti Krišnos sąmonėje.